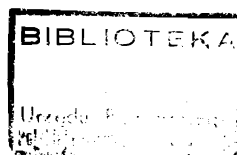

25 kwietnia 1931 r.

H01m 35/00

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 13247.

Kl. 21 b 22.

Ludwik Ekes
(Lwów, Polska).

Akumulator anodowy do radjoodbiorników.

Patent dodatkowy do patentu Nr. 12219

Zgłoszono 5 października 1928 r.

Udzielono 10 marca 1931 r.

Najdłuższy czas trwania patentu do 16 czerwca 1945 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy dalszego ukształtowania akumulatora anodowego, przeznaczonego przede wszystkim do radjoodbiorników. Nowość wynalazku polega na konstrukcji obu elektrod. Elektroda dodatnia składa się z wałka ołowianego, utrzymanego przez wytłaczanie i zaopatrzonego w zewnętrzne, skierowane promieniowo podłużne ząbkowane żebra, między którymi znajduje się masa. Konstrukcja ta umożliwia zastosowanie wielkiej powierzchni mimo małej średnicy elektrody, a poza tem wytłoczona elektroda nie ulega tak szybkiemu przeformowaniu, jakiemu podlegają płyty lane.

Elektroda ujemna składa się z wytło-

zonego płaszcza walcowego ołowianego, zaopatrzonego w wewnętrzne, skierowane promieniowo podłużne ząbkowane żebra, które trzymają masę w klinowych przestrzeniach międzyżebrowych w ten sposób, że nie może ona z nich wypaść.

Na rysunku uwidocznił przedmiot wynalazku. Fig. 1 przedstawia przekrój podłużny, fig. 2 — przekrój poprzeczny akumulatora; fig. 3 jest przekrojem poprzecznym w większej skali przez części obu elektrod. Fig. 4 przedstawia widok boczny akumulatora.

W walcowym naczyniu szklanym 1, zaopatrzonym u spodu w słupek wsporczy 11 i żebra wsporcze 2, 2', 2'', znajdują się elek-

troda dodatnia 7 i ujemna 3. Elektroda dodatnia składa się z wałka ołowianego, zaopatrzonego na całym obwodzie w podłużne żebra 8. Żebra te są na powierzchni ząbkowane, a ząbki 9 przytrzymują masę znajdującą się między nimi. Wałek 7 wraz z żebrami wytwarza się przez wytłaczanie ołowiu w tłoczni, a nie zapomocą lania. W ten sposób unika się szybkiego przeformowania elektrody.

Elektroda ujemna 3 tworzy płaszcz walcowy ołowiany, zaopatrzony w podłużne żebra ząbkowane 4. Ząbki 5 znajdują się nie tylko na powierzchni samych żeber, lecz także na wewnętrznej powierzchni płaszcza 3. Ząbki na płaszczu oznaczono na fig. 3 cyfrą 5'. Również i ujemna elektroda jest wytłaczana z kawałka ołowiu w tłoczni, co wywołuje ten sam dodatni wpływ, jaki określono przy omawianiu elektrody dodatniej. Między żebrami 4 znajduje się masa, która nie może wypadać, ponieważ przeciwdziała temu jej klinowy kształt między żebrami 4.

Elektroda dodatnia spoczywa na słupku 11, ujemna zaś na żebrach 2, 2', 2''. Między elektrodami znajduje się przegroda 10 z fornieru, zaopatrzonego w rowki podłużne w celu ułatwienia krążenia kwasu. Przewody 12, 12', odprowadzające prąd z elektrod, przechodzą przez otwory w szklanej przykrywie 13. Tak otwory dla elektrod, jak i szczelina między przykrywą a krawędzią

naczynia 1, są zalane masą 14, 14', odporną na działanie kwasów. W środku przykrywy 13 znajduje się korek 15, zaopatrzony w rurkę 16, przeznaczoną do odprowadzania gazów. Naczynie 1 posiada wewnętrzne podłużne listwy 6, 6', 6'' w celu trzymania elektrody ujemnej w pewnym odstępie od płaszcza naczynia.

Naczynie 1 posiada kreskę 18, wskazującą wysokość kwasu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Akumulator anodowy do radiodiobiorników według patentu Nr. 12219, znamieny tem, że elektroda dodatnia składa się z wytłoczonego wałka ołowianego (7), zaopatrzonego w zewnętrzne, skierowane promieniowo, podłużne, ząbkowane żebra (8), między którymi znajduje się masa.

2. Akumulator według zastrz. 1, znamieny tem, że elektroda ujemna składa się z wytłoczonego płaszcza walcowego ołowianego (3), zaopatrzonego w wewnętrzne, skierowane promieniowo, podłużne, ząbkowane żebra (4), które trzymają w klinowych przestrzeniach międzyżebrowych masę w ten sposób, że nie może wypaść.

Ludwik Ekes.
Zastępca: Inż. W. Suchowiak,
rzecznik patentowy.

